

ственность-та є по мнóго нужна освéнь на това; ико чéловéкъ-жтъ на когó-то ѿвѣрёвамы животъ-жтъ си, на когó-то рабо́ты-тъ никое съдéвище не може да съди, тóкмо собéстно-то съдéвище, ако тóй-зи чéловéкъ кóй-то за да испóлни совершено сващéннij-тъ си должностъ, є длéженъ да пожéртвъва ѵнаслаждéнїя-та си ѵ почíванье-то си, Ѵеще ѵ здрáвїе-то си, ако, думамъ, ёдинъ такжéхъ чéловéкъ не дѣйствъва спорéдъ начáло-то на най чистъ-тъ нráвственность, ако прíема за водíтель на рабо́ты-тъ си ёдинъ лукáвъ політїкъ, не є друго иищо по страшно, освéнь такжéвъ-зи, Ѵеще є по мнóго тóй вредителенъ, а не тáм болесть. ёдинъ цѣлýтель везъ нráвственность є ёдно чудéвище, или да река по добръ є ёдинъ звéрь.

7. Кога намъри иéкой ёдинъ цѣлýтель искусенъ по почтéнъ, треба да си дадé на него всичко-то си ѿвѣрёванье. Това ѿвѣрёванье оукротáва болный-жти, и спомáга мнóго за исцѣленїе-то м8 . Иéкои мыслатъ какъ кóлко-то по мнóго цѣлýтели себíратъ ѻколо ѿбеси, тóлко-зи по лéсно ѿе съ исцѣржтъ, но това є голéма погрéшка. ёдинъ само цѣлýтель є предпочтéнъ а не двáма, двáма съ предпочтéни бть трýма, и прóч: шото кóлко-то съ оўмножáватъ, тóлко-зи стáва по сомнителино здрáвїе-то на болны-тъ, и мнóго пжти стáва ѵстéствено небозмόжно. Ако, каквó-то на рéдко съ слѹчи иéкои ве-лестъ тóлко-зи тéмна, тóлко-зи сплéтена, шото мнéнїе-то на мнóго цѣлýтели є нужно, тогáва ѿе ѵзби-